

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

KOMORNIK SĄDOWY

1. Informacje ogólne

Komornik sądowy jest funkcjonariuszem publicznym, jednak nie jest urzędnikiem państwowym. Komornik sądowy działa przy sądzie rejonowym. Komornik jest osobą niezawisłą. Wykonuje swoje obowiązki zgodnie z przepisami kodeksu postępowania cywilnego oraz ustawy o komornikach sądowych i egzekucji.

Jego praca jest nadzorowana przez prezesa danego sądu rejonowego.

Aby móc zostać komornikiem należy spełnić poniższe wymagania:

- mieć obywatelstwo polskie
- mieć pełną zdolność do czynności prawnych
- mieć nieposzlakowaną opinię
- nie być karanym za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe
- nie być podejrzanym o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe
- ukończyć wyższe studia prawnicze w Rzeczypospolitej Polskiej i uzyskać tytuł magistra prawa lub zagraniczne studia prawnicze uznane w Rzeczypospolitej Polskiej
- być zdolnym ze względu na stan zdrowia do pełnienia obowiązków komornika
- odbyć aplikację komorniczą
- złożyć egzamin komorniczy
- pracować w charakterze asesora komorniczego co najmniej 2 lata
- mieć ukończone 26 lat.

Do obowiązków komornika sądowego należy:

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

- wszczynanie, kierowanie, zawieszanie, anulowanie procesu egzekucyjnego w sprawach, które nie są zastrzeżone do właściwych sądów rejonowych
- wzywanie osób, których dotyczy postępowanie egzekucyjne, instytucji, organów administracji państwowej itp. do składania wyjaśnień oraz udzielanie informacji niezbędnych do prowadzenia egzekucji
- nakładanie kary grzywny na obywateli składających fałszywe oświadczenia lub uchylające się od ich składania
- zawiadamianie strony o postępach w sprawie i udzielanie na jej prośbę wielkich informacji o postępowaniu
- sporządzanie protokołów z wykonywanych egzekucji, zapisywanie w rejestrze akt sprawy poszczególnych czynności, księgowanie wszelkich operacji finansowych, sporządzanie półrocznych i rocznych raportów ze swoich czynności
- dokonywanie egzekucji zajęcia nieruchomości, zajęcia ruchomości, zajęcia wynagrodzenia za pracę, emerytury, wykonanie eksmisji z lokalu, a nawet wykonanie orzeczenia sądu o odebraniu władzy rodzicielskiej lub prawa do opieki itp.) według przepisów prawa (na podstawie wyroków sądów, nakazów sądowych lub aktów notarialnych).

W sytuacji, kiedy dłużnik nie jest znany obowiązkiem komornika jest najpierw odszukanie go. Jest zobowiązany również do zawiadomienia sądu w przypadku konieczności rozpoczęcia postępowania egzekucyjnego. Do jego obowiązków może należeć także ocena wielkości majątku dłużnika (samodzielnie lub z pomocą biegłego). W pewnych sytuacjach, po zajęciu mienia dłużnika, organizuje licytację zajętych przedmiotów. Uzyskaną kwotę przekazuje wierzycielowi lub grupie wierzycieli.

Praca komornika sądowego ma charakter indywidualny i samodzielny.

Komornik sądowy pracuje zarówno w kancelarii komorniczej (przyjmowanie interesantów, sporządzanie raportów, protokołów, przydzielanie pracownikom

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

kancelarii zadań itp.), jak i w terenie (np. zajmowanie majątków dłużników, zbieranie informacji do sprawy).

Praca komornika zazwyczaj odbywa się w godzinach pracy kancelarii, w dni powszednie. Niekiedy zachodzi potrzeba pracy w innych dniach czy godzinach (np. przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych). Wówczas komornik musi mieć pozwolenie Prezesa Sądu Rejonowego.

2. Wymagania

Komornik w swojej pracy ma ciągłe pośrednie i bezpośrednie kontakty z innymi ludźmi (np. negocjuje warunki spłaty długu) w związku z tym wymagana jest od niego duża odporność na stres, opanowanie, cierpliwość, wytrwałość, odpowiedzialność, rzetelność oraz bezwzględna uczciwość. Zawód komornika wiąże się czasami z brakiem akceptacji otoczenia co dodatkowo potęguje stres związany z jego wykonywaniem.

Istotne jest dobre przygotowanie zawodowe, znajomość prawa i obowiązujących przepisów. Komornik powinien śledzić na bieżąco zmiany aktów prawnych, wydawane na ten temat interpretacje i brać udział w szkoleniach, gdyż tylko w ten sposób może stale podnosić swoje kwalifikacje. Ponieważ komornik wykonuje także pracę biurową, niezbędna jest umiejętność obsługi komputera i innych urządzeń biurowych. Komornik sądowy powinien mieć umiejętność nawiązywania kontaktów z ludźmi i w sposób sprawny porozumiewać się w mowie i piśmie, gdyż są to jego podstawowe formy działania.

Osoby pracujące w tym zawodzie, mające bezpośredni kontakt z innymi osobami, powinny odznaczać się dobrym wzrokiem (prawidłowa ostrość wzroku) i słuchem, pozwalającym na swobodną komunikację.

3. Czynniki utrudniające zatrudnienie w zawodzie

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Czynnikiem utrudniającym pracę w zawodzie komornika sądowego jest znaczna dysfunkcja narządu wzroku oraz słuchu, z racji ograniczenia możliwości swobodnego kontaktu tych osób z klientami, interesantami i współpracownikami. W zawodzie tym nie powinny pracować osoby niewidome.

Charakter pracy, a przede wszystkim kontakty interpersonalne powodują, iż znaczące wady wymowy mogą stanowić również utrudnienie w pracy w tym zawodzie.

4. Możliwość zatrudnienia w zawodzie osób z niepełnosprawnością

4.1. Osoby z niepełnosprawnością narządu ruchu

Po odpowiednim przystosowaniu stanowiska pracy jest możliwe podjęcie zatrudnienia przez osoby z niewielką dysfunkcją kończyn górnych oraz z niewielką dysfunkcją kończyn dolnych, które nie wykluczają możliwości stania i przemieszczania się, pod warunkiem właściwego dostosowania środowiska i stanowiska pracy.

4.2. Osoby z dysfunkcją narządu wzroku

Możliwe jest zatrudnienie w tym zawodzie osób słabowidzących z lekkim stopniem upośledzenia widzenia w zakresie: ostrości wzroku, pola widzenia, rozróżniania barw oraz z zaburzeniami widzenia o zmroku lub nadwrażliwością na światło, pod warunkiem zapewnienia im odpowiednich pomocy technicznych oraz właściwego przygotowania środowiska i stanowiska pracy.

4.3. Osoby z dysfunkcją narządu słuchu

Istnieje możliwość wykonywania zawodu przez osoby z niepełnosprawnością narządu słuchu pod warunkiem, że niepełnosprawność ta jest możliwa do skorygowania za pomocą aparatów słuchowych (osoby słabosłyszące).

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

4.4. Osoby z epilepsją

Osoby chorujące na padaczkę mogą wykonywać zawód pod warunkiem, że napady padaczkowe występują sporadycznie, są one sygnalizowane przez aurę, występują głównie wieczorem lub w nocy, nie powodują zbytniego zmęczenia i stosunkowo szybko następuje regeneracja sił po ich wystąpieniu oraz przebieg choroby nie prowadzi do charakteropatii padaczkowej.

Osoby chorujące na padaczkę mogą wykonywać zawód warunkowo po racjonalnym ograniczeniu zakresu zadań do sytuacji, w których możliwy jest stały nadzór i ewentualna szybka pomoc, a stanowisko pracy nie stwarza potencjalnych zagrożeń w przypadku emisji choroby. Warunkiem jest praca w zespole. Polecana jest praca w kancelarii komorniczej, z ograniczeniem pracy w terenie.

5. Potrzeba przystosowania stanowiska pracy do potrzeb i możliwości osób z niepełnosprawnością

5.1. Osoby z dysfunkcją narządu ruchu

Osoby z dysfunkcją kończyn górnych

Osoby z niewielką dysfunkcją kończyn górnych mogą wymagać ograniczenia lub wyeliminowania zadań, do wykonywania których jest potrzebna duża sprawność rąk i palców oraz zastosowania indywidualnych pomocy technicznych, które usprawniają pracę (np. specjalnej klawiatury komputerowej). Osoby z dysfunkcją jednej kończyny górnej mogą wymagać stosowania pomocy technicznych (ortezy, protezy), ułatwiających lub umożliwiających im pracę, w tym biurową.

Obecny stan technologiczny dotyczący możliwości dostosowywania sprzętu, w tym komputerowego, do potrzeb osób ze znacznymi dysfunkcjami kończyn górnych pozwala na korzystanie z niego osobom z porażeniami i przykurczami. Zwiększa to w sposób znaczący możliwość pracy tych osób.

Osoby z dysfunkcją kończyn dolnych

Osoby z dysfunkcją kończyn dolnych powinny wykonywać wybrane czynności zawodowe, które mogą być wykonywane w pozycji siedzącej. Dostosowane powinno być biurko, siedzisko, sprzęty z których osoba niepełnosprawna korzysta.

Osoby z niewielką dysfunkcją kończyn dolnych, poruszające się o kulach, mogą wymagać zainstalowania uchwytów i poręczy ułatwiających wstawanie i podpieranie w czasie stania. Ułatwieniem mogą być poręcze wzdłuż dróg komunikacyjnych. Kolejna możliwa adaptacja to dostosowanie wielkości stanowiska pracy i wysokości blatu biurka do indywidualnych potrzeb oraz umieszczenie wykorzystywanych urządzeń w zasięgu rąk pracownika. Siedzisko należy przystosować do indywidualnych potrzeb pracownika z niepełnosprawnością. Powinno ono mieć regulowaną wysokość, uchylne siedzisko, regulowany podnózek, blokadę kół, regulowane lub indywidualnie profilowane oparcie, regulowane i odchylane podłokietniki.

5.2. Osoby z dysfunkcją narządu wzroku

Osoby z nieznaczną dysfunkcją narządu wzroku powinny stosować szkła korekcyjne lub soczewki kontaktowe, mogą również w miarę potrzeb wykorzystywać oprzyrządowanie powiększające (np. lupę powiększającą, powiększalnik). Dla osób pracujących przy komputerze pomocne będzie specjalne oprogramowanie (np. edytory tekstu powiększające litery i grafikę).

Pomocne jest również odpowiednie przygotowanie stanowiska pracy (dotyczy to pracy w kancelarii komorniczej), a więc jego doświetlenie, przygotowanie kontrastowego tła biurka oraz eliminacji potencjalnych źródeł oślnienia (matowanie powierzchni).

Osoby z zaburzeniami widzenia po zmroku powinny mieć odpowiednio doświetlone światłem elektrycznym pomieszczenie i stanowisko pracy oraz ograniczone wykonywanie zadań pracy w terenie po zapadnięciu zmroku.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Osoby nadwrażliwe na światło powinny mieć tak oświetlone stanowisko pracy, by ograniczyć oślnienie bezpośrednie i odbiciowe, a stosowane oprawy powinny być o możliwie najmniejszej jaskrawości oraz ograniczone wykonywanie zadań pracy w terenie w ciągu dnia, zwłaszcza w dni słoneczne.

5.3. Osoby z dysfunkcją narządu słuchu

Osoby słabosłyszące

Aparat słuchowy powinien korygować słuch (zwłaszcza w częstotliwościach pasma mowy) w stopniu umożliwiającym swobodne, werbalne komunikowanie się (słuch wydolny socjalnie).

Zaleca się ograniczenie hałasu tła oraz pogłosu w pomieszczeniach pracy biurowej w celu poprawy warunków percepcji dźwięku oraz poprawy warunków komunikacji werbalnej.

W miarę możliwości zaleca się, by urządzenia teleinformatyczne, takie jak telefon, komputer itp., były dostosowane do aparatów słuchowych (np. mogą być wyposażone w systemy pętli indukcyjnej lub systemy FM). Urządzenia komunikacyjne mogą być również wyposażone w sygnalizację wizyjną, drganiową lub wykorzystującą przewodnictwo kostne.

5.4 Osoby z epilepsją

Osoby chore na padaczkę, które uzyskały akceptację lekarza specjalisty, powinny pracować w zespole, a ich praca powinna być nadzorowana. Praca powinna być spokojna, nie wywołująca stresów i napięć, które mogłyby prowokować napady. Środowisko pracy komornika sądowego z epilepsją nie może stwarzać potencjalnych zagrożeń w przypadku emisji choroby, nie może być również źródłem niebezpieczeństwa i narażać osobę chorą na dodatkowe urazy. Polecana jest praca w zespole, gdzie obowiązki mogą być dzielone, a praca w terenie ograniczona.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Osoba z epilepsją wykonująca ten zawód powinna dobrze znać swoją chorobę i umieć szybko rozpoznawać aurę poprzedzającą napad.

Współpracownicy powinni być dobrze poinformowani o tym w jaki sposób, w razie wystąpienia napadu, mogą prawidłowo udzielić pomocy.

Uwaga. Każdy przypadek zatrudnienia osoby z niepełnosprawnością oraz przystosowania stanowiska pracy do potrzeb i możliwości tej osoby należy rozpatrywać indywidualnie.

**Ramowe
Wytyczne**

w zakresie projektowania obiektów, pomieszczeń
oraz przystosowania stanowisk pracy
dla osób niepełnosprawnych o specyficznych potrzebach

CIOP **PIB**